

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci odsúdeného J. B., o návrhu na povolenie obnovy konania, na neverejnom zasadnutí dňa 15. decembra 2016 v Bratislave, o sťažnosti odsúdeného J. B. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 27. septembra 2016, sp. zn. 2Ntok/1/2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného J. B. **z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne napadnutým uznesením z 27. septembra 2016, sp. zn. 2Ntok/1/2015 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného J. B. na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Krajskom súde v Trenčíne, sp. zn. 1T/25/2000 zamietol, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne odôvodnil uznesenie tým, že nie sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania, pretože v konaní o obnove nevyšli najavo také nové dôkazy a skutočnosti, ktoré by mohli viesť k zmene pôvodného odsudzujúceho rozsudku. Odsúdený návrhy na vykonanie dôkazov v rozsahu a spôsobom uvedeným v návrhu na povolenie obnovy konania prednášal už v pôvodnom konaní tak pred súdom prvého stupňa, ako aj pred odvolacím súdom, pričom krajský súd i Najvyšší súd SR sa návrhmi odsúdeného dôsledne zaoberali, avšak vzhľadom na vo veci vykonané dôkazy návrhy odsúdeného na vykonanie ďalších dôkazov neakceptovali a v odôvodnení rozhodnutí sa s nimi vysporiadali. Krajský súd v Trenčíne poukázal tiež na to, že návrh na vykonanie dôkazov – opätovný výsluch znalca MUDr. V. M. a vypracovanie kontrolného znaleckého posudku – nemožno v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. považovať za skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme a odôvodňujúce povolenie obnovy konania. Za nové skutočnosti ani dôkazy nemožno považovať tvrdenie

odsúdeného, že nespáchal skutok, ani jeho námietky vo vzťahu k dôkazom vykonaným v pôvodnom konaní. Tieto tvrdenia odsúdeného boli známe v pôvodnom konaní a súdy sa nimi zaoberali. Nejde teda o nové dôkazy, súdu skôr neznáme.

Na verejnom zasadnutí Krajského súdu v Trenčíne v predmetnej veci, odsúdený zdôraznil, že bol nespravodlivo odsúdený za konanie, ktorého sa nedopustil, jeho vina je nesprávna a skutok ustálený až od stredu času jeho diania, pričom podstata jeho návrhu spočíva v tom, že z vykonaných dôkazov jednoznačne vyplýva, že smrť poškodeného bola spôsobená úderom železnou tyčou a to bez akýchkoľvek pochybností, pričom jeho konanie – keď mal poškodeného kopnúť do hlavy – čo sa ale nestalo, by smrť poškodeného určite nespôsobilo, preto je k tejto otázke potrebné vypočuť opätovne znalca MUDr. M..

Proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, bezprostredne po jeho vyhlásení, podal sťažnosť odsúdený J. B.. Sťažnosť písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním, doručený Krajskému súdu v Trenčíne dňa 16. novembra 2016.

V písomných dôvodoch sťažnosti odsúdený J. B. poukázal na to, že za účelom riadneho rozhodnutia o jeho návrhu na povolenie obnovy konania, mal Krajský súd v Trenčíne vykonať výsluch znalcov MUDr. M. a MUDr. M., ktorí vypracovali v pôvodnom konaní znalecký posudok, pričom z týchto výsluchov by vzišla nová skutočnosť odôvodňujúca povolenie obnovy konania. Namietal, že Krajský súd v Trenčíne sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia dostatočne nevysporiadal s otázkou, z akého dôvodu nevykonal navrhované dokazovanie/vyšetrovanie podľa § 368 ods. 1 Tr. por., resp. o jeho návrhoch na vykonanie dokazovania/vyšetrovania, vôbec nerozhodol. Poukázal tiež na závery znaleckého posudku, ktorý bol vo veci vypracovaný a výsluch znalca na hlavnom pojednávaní dňa 16. novembra 2000.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 27. septembra 2016, sp. zn. 2Ntok/1/2015, zrušil a krajskému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Prokurátor sa k sťažnosti, ktorú podal odsúdený, nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) rozhodujúc o podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu alebo vzhľadom, na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku, je odstrániť prípadné nedostatky v skutkových zisteniach v rozhodnutiach, ktoré nadobudli právoplatnosť, pričom dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní neboli známe, a teda v právoplatnom rozhodnutí sa ani nemohli brať do úvahy. Pre povolenie obnovy konania, okrem podania návrhu oprávnenou osobou, musia byť súčasne dodržané aj dve podmienky, a to musí ísť o skutočnosti alebo dôkazy súdu alebo prokurátorovi skôr neznáme a musia tieto skutočnosti samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k inému rozhodnutiu, než ako bolo pôvodne právoplatné rozhodnutie.

Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi. Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodne právoplatné rozhodnutie sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novo tvrdených skutočností a novo navrhovaných dôkazov. Pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti, najvyšší súd dospel k záveru, že Krajský súd v Trenčíne, postupoval správne, keď obnovu konania v danej veci nepovolil. Odsúdeným uvádzaný dôkaz – výsluch znalcov, nenapĺňa jednu z podmienok pre povolenie obnovy konania, a to dôkaz súdu predtým neznámy, preto nie je táto skutočnosť spôsobilá viesť k inému rozhodnutiu, než ako bolo pôvodne právoplatné rozhodnutie. Najvyšší súd, majúci na pamäti judikatúru, že dôkazom súdu skôr neznámy môže byť aj dôkaz v pôvodnom konaní vykonaný, ale v novom konaní sa očakáva jeho vykonanie s novým obsahom, poukazuje na návrh odsúdeného, z ktorého vyplýva návrh na opätovné vypočutie znalcov poukazujúc na to, že smrť poškodeného bola spôsobená úderom železnou tyčou a to bez akýchkoľvek pochybností, pričom jeho konanie – keď mal poškodeného kopnúť do hlavy – čo sa ale nestalo, by smrť poškodeného určite nespôsobilo, preto je k tejto otázke potrebné vypočúť opätovne znalca MUDr. M..

Ku skutočnostiam uvádzaným odsúdeným je potrebné uviesť, že zo znaleckého posudku nachádzajúceho sa v spise Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 1T/25/2000 vyplýva, že znalci z odboru zdravotníctva sa vyjadrili podrobne k zraneniam, ktoré utrpel poškodený a konštatovali, že aj keby poškodený nebol utrpel devastačné poranenie lebky a mozgu (spôsobené kovovou tyčou), bolo by s pravdepodobnosťou rovnajúcou sa takmer istote došlo taktiež k jeho smrti v dôsledku ďalších poranení, ktoré vznikli kombináciou pôsobenia brachiálneho násilia a kopancov do oblastí tváre a hlavy.

Konajúce súdy v konaní vedenom na Krajskom súde v Trenčíne mali k dispozícii dôkazy, na ktoré poukazuje odsúdený v konaní o povolení obnovy konania. Vyplýva to aj z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1To/2/2000 zo dňa 21. februára 2001, v ktorom konštatuje, že o úmysle obžalovaného B. usmrtiť poškodeného svedčí, že spolu s B. kopli bezbranného starca najmenej desaťkrát

do oblasti hlavy, veľkou intenzitou, B. koženými poltopánkami a B. koženými zimnými topánkami a spôsobenie tak závažných poranení poškodeného, ktoré by viedli k jeho smrti aj vtedy, keby ho B. nedorazil železnou rúrou.

Je zrejmé, že odsúdený obdobné námietky, ako tie, ktoré uvádza v konaní o povolenie obnovy konania, uplatňoval aj v základnom konaní a konajúce súdy sa nimi zaoberali. Nemožno ich preto považovať za dôkazy súdu predtým neznáme. Odsúdený sa fakticky domáha nového hodnotenia dôkazov, ktoré už bolo vykonané. Nejde však o nové skutočnosti a dôkazy a ani dôkazy s novým obsahom.

Pokiaľ odsúdený v podanej sťažnosti namieta odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Trenčíne, k tomu Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že krajský súd v odôvodnení uznesenia stručne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a vysvetlil, na základe akých dôvodov dospel k záveru o zamietnutí návrhu na obnovu konania. Z uvedeného dôvodu ani túto námietku Najvyšší súd Slovenskej republiky nepovažoval za dôvodnú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky súhlasne s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne skonštatoval, že v danom prípade neboli zistené podmienky na povolenie obnovy konania. Z vyššie uvedených dôvodov preto sťažnosť odsúdeného J. B. nepovažoval za dôvodnú a podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ju zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 15. decembra 2016

JUDr. Peter P a l u d a, v. r.
predseda senátu

Vypracovala: JUDr. Dana Wänkeová

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Lucia Gočálová